

**einar myklebusts reklame &
aksidenstrykkeri trondhjem**

kr. 2.50 for 100 turneringsskjema,
med klubbens navn kr. 3.50. korres-
pondansebrevkort kr. 3.00 pr. 100.
forøvrigt alt i trykksaker. innhent til-
bud når deres klubb mangler noget.

SKAKBLADET

udgivet af Dansk Skak Union,
16-Siaet, udgaar hver Maaned.
Abonnementspris 5 Kr. aarlig.
Abonnement kan bestilles paa
Posthusene eller ved Henvendelse
til SKAKBLADETS
Eksp. Jernbanegade 6, København V

EINAR MYKLEBUSTS BOKTRYKKERI T R O N D H J E M 1934

NORSK SJAKKBLAD

ORGAN FOR NORSK SJAKKFORBUND

H E F T E

2

M A R S
1 9 3 4

Wiener Schachzeitung

Det ledende verdens-sjakkorgan.
Redigert av prof. A. BECKER
under medvirken av de mest an-
sette sjakk mestere.

Pris årlig Mark 10.—

Prøvenummer fåes hos Ver-
lag den Wiener Schachzeitung,
Wien IV, Wiedner Hauptstrasse 11

„Schackspelaren“

Utgiven av Gunnar Andersson
12 heften à 16 sidor pr. år
Abonnementspris:
Helt år kr. 3.75
Halvt år kr. 2.00

Adr.:
„Schackspelaren“
Box 58 Vallvik (Sverige)

Sjakk-Revyen 1925 kr. 2.00

Norsk Sjakkblad 1932 (8 ekspl.) kr. 3.50

Norsk Sjakkblad 1933 kr. 2.00, heft. 2.25

NORSK SJAKKBLAD

ORGAN FOR NORSK SJAKKFORBUND
Redaksjon: O. Oversand, E. Myklebust
13. årgang Mars 1934 2. hefte

Omkring århundre-skiftet. Av E. Jürgens.

Som bekjent feiret Oslo Sjakkelskap sitt 50-årsjubileum søndag den 4. februar, en helt igjennem stilfull og vellykket fest, som de „ansvarshavende“, i første rekke formannen, herr Birkeland, har megen ære av. Gamle og unge møtte til fest i et antall av henvend 100 herrer med damer, og stemningen var den aller beste, så da man efter en fornøielig ordenspromosjon og senere svingom — tilsynelatende en behagelig avveksling for de dypsindige dyrkere av Caissas edle kunst — skiltes utover i de små timer, var alle et godt minne rikere.

I anledning av jubileet har den ærede redaksjon bedt mig fortelle litt fra selskapets barndom og ungdom, og det gjør jeg så gjerne — så meget mer som jeg formodentlig er den eneste gjenværende av veteranene fra forrige århundre. Men — og dette er et meget kjædelig „men“ — dels har jeg så lenge nødt og tvunget vært utenfor den aktive sjakk, og dels lar min erindring så meget tilbake å ønske, at det jeg kan meddele, kun blir en del løsrevne spredte trekk vesentlig konsentrerende sig om forgrunnsskikkelsen Vaage — de større sjakkbegivenheter er forøvrig velkjente, og trenger i og for sig ingen ytterligere kommentar.

For å begynne med begynnelsen — og den angår dessverre mig selv — så var det engang i 90-årene at jeg i leseselskapet »Athenæum« i Akersgaten fikk den første føling med sjakk — praktisk talt. I et av værelsene her sat av og til et par herrer bøiet over brettet med de 64 felter. Vold het den ene. Jeg fulgte deres spill, og — hvor underlig! — jeg husker netop en spesiell åpning, hvad der som snart skal sees, hadde sin grunn. Efter 1. e4 e5, 2. f4 d5, 3. ed fortsatte Vold alltid med 3.— ef. Dette trekk må ha brent sig inn i min erindring, antagelig som mindreverdige, fordi jeg hadde sett Morphy i steden gjøre e5—e4 (Falkbeers trekk). I Atheneum kom jeg nemlig over noen guldne blade av en gammel Morphy-bok, som jeg fikk lånt med mig hjem, og snart hadde Caissa fanget mig i sine garn. Jeg blev imponert over denne unge amerikaner som vant så godt som alle sine partier, og beseiret endog den glimrende kombi-

nasjonsspiller professor Andersen, hvis berømte parti med Kieseritzky jo har fått navnet »det udødelige«. Når Morphy i rette øieblikk rykket frem med bonden (»murbrekkeren«), husker jeg at der stod som anmerkning bare »bonden«! I svake øieblikk drømte jeg visst om å skulle gjøre Morphy det efter. Men ak! der skulde nok mere til.

Daværende stortingsstenograf Hagberg, medlem av sjakkselskapet og en fremragende spiller — han gjorde aldri et trekk uten å ha prøvet det på det grundigste — innviet mig i kongegambitens hemmeligheter, denne interessante åpning med de mange muligheter, som nu dessverre så godt som er gått helt ut av repertoiret. Det var også Hagberg som animerte mig til å gå inn i Christiania schakselskab, som dengang holdt til i Studentersamfundet i Universitetsgaten.

Her var det jeg for første gang traff sammen med kaptein, senere oberstløytnant Vaage, den centrale skikkelse i norsk sjakkliv i eldre tid, Christiania schakselskabs avholdte, dyktige, utrettelige formann gjennom henvend en halv menneskealder. Hans lange formannstid avbrøtes kun ved min overtagelse av ansvaret i årene 1903—1905. I året 1903 hadde Vaage en voldsom påkjønning, idet hans søster omkom ved den forferdelige brand i Kongens gate.

Jeg tror jeg må kunne betegne Vaage som den fødte sjakkspiller og sjakkentusiast. Selv militær, elsket han krigsspillet på de 64 felter, det gamle ærværdige tsjaturanga, som i tidernes løp har tryllebundet så mange, store som små, som har en så rik litteratur og en på tradisjon så rik fortid, som — særlig i sin nye skikkelse — på én gang er både poesi og prosa, både kunst og videnskap.

Vaages innsats i norsk sjakkliv kan efter min mening ikke vurderes høit nok. I årene forut for min formannstid var han så godt som hver eneste spilleaften den første på pletten og den siste som forlot lokalet. Han tok sig av alle uten forskjell, ingen behøvet å „sitte over“, og jeg skulde anta at han var den populæreste formann selskapet noensinde har hatt.

Vaage hadde tatt sjakken grundig, og kjente alle de da brukelige åpninger ut og inn, likeså sluttspillet teknikk, hvorom også hans fortreffelige lille lærebok i sjakk for begynnere bærer vidnesbyrd. Han var selvsagt en farlig motstander på de 64 felter, men den øvelse og rutine som skal til for å komme op i rekken i større utenlandske turneringer, hadde han ikke hatt anledning til å tilegne sig. Fra all „professjonisme“ holdt han sig fjern. Med sitt ideelle, all smålighet ufelukkende syn på det kongelige spill var han under sin lange formannstid en trofast, årvåken soldat i Caissas armé, en ridder uten frykt og daddel*).

Det som især har festet sig i min erindring fra de siste år av forrige århundre, er billedet av de 4 firesjakkspillende herrer oppe i hjørnet til venstre i et av sjakkværelsene. Aften efter aften sat de der ivrig optatt av denne for mig til å begynne med imponerende form for sjakk, og det endte nok med at jeg selv kom litt op i det. Hag-

(* Under ordenspromosjonen tillot jeg mig å slå til lyd for anskaffelsen av et større veggbilde av Vaage (eventuelt av trektøvet Aarøe, Heftye og Vaage), en tanke som, da den lot til å vinne almindelig tilslutning, forhåpentlig kan ventes realiseret.

berg likte ikke denne 4-sjakken, og jeg i grunnen heller ikke, men skjønt i prinsippet enig med Hagberg fant jeg dog ikke saken å være av noen stor betydning. Vaage selv var neppe heller særlig begeistret for 4-sjakken, og det viste sig da også at den litt efter litt døde bort — med de gamle veteraner. Firesjakk er dog tross alt en art av sjakk. Verre er det unektelig at også bridge skal være optatt i en sjakkklubb et eller annet sted.

Da som nu hadde vi vår og høstturneringer i flere klasser, og man tok det ikke så nøie med hvorledes de enkelte deltagere arrangerte sig — heller ikke med tidskontrollen. Man spilte tildels i hjemmene og var gode venner. Det jeg skrev i et dikt til 50-årsjubileet: „I sjakk man altid venner er og lyst på livet ser — Det kongelige spill . . .“ kan gjerne settes som motto over datidens sjakk. Det knirket aldri, — jeg merket i alle fall ikke til noen friksjoner — og trengtes det, var Vaage altid den upartiske dommer — på samme tid streng rettferdig og elskverdigheten selv.

Den tid var så vidt forskjellig fra nutiden. Det var jo bare Christiania schakselskab — det var ingen konkurrenter å kappes med. Men — naturligvis kom ikke spillestyrken således op som den ellers vilde ha gjort. Med de mange klubber og større og mindre sammenslutninger har sjakklivet betydelig endret karakter.

Vaage var en mann full av initiativ. Og hvad utrettet han ikke med de små midler som da haddes til rådighet! Selskapet hadde jo ennu ikke det veldige ryggstød som det senere fikk ved Heftyes storartede donasjon, Heftyesfondet.

Selv deltok Vaage i turneringen i København 1899, hvor også jeg var tilstede som passiv deltager. Vaage kjempet tappert mot de drevne dansker, Møller, Krause, som alltid hadde sigaren i munnen (han tenkte vel da skarpest), V. Nielsen m. fl. Men danskerne gikk av med seiren, likedan som et par år senere i Göteborg, hvor H. P. Hansen og undertegnede var med. I København husker jeg at jeg ved avskjedsfesten holdt en liten tale — Vaage talte også naturligvis. Og jeg husker at man sa at de to nordmenn i alle fall hadde talt godt. Jeg ber undskylde at jeg her overlater dette lille morsomme minne til offentligheten. — Heller ikke i Göteborg, hvor det den sommer var skrekkelig varmt, opnådde som sagt normennene noe resultat. (Forts).

Oslo Schakselskap

teiret 4. februar sitt 50-års-jubileum, idet selskapet blev stiftet på F. Paulsens Café i Møllergaten den 4. februar 1884 av 15 sjakkinteresserte herrer. Som tidligere nevnt her i bladet, blev der for 80 år siden stiftet en sjakkklubb i Trondhjem, og også i Christiania har der eksistert klubber før 1884, men de er gått til grunne og glemt. Selskapet er derfor ikke bare landets største, men også av de nu bestående klubber den eldste. Dertil kommer at det blandt sine medlemmer teller en rekke av våre beste sjakkspillere, og at det utvilsomt kan sette op et klubb-

lag der vilde gå med vinst ut av kampen med hvilken som helst norsk klubb.

De første år av Christiania Schakselskaps historie er preget av initiativ og fremgang. I første års turnering deltok 30 spillere, samtidig forsøkt starten av et norsk sjakkblad, som ikke blev undt noe langt liv. Da selskapet året etter flyttet inn i Hotel Norge, var medlemstallet øket til 60, og etter at det i de par følgende år vant en korrespondanseturnering mot Göteborgs Schacksälskap med med $1\frac{1}{2} : \frac{1}{2}$, steg medlemstallet ytterligere til 75. Men så gikk det nedover og nedover, medlemstallet dalte til 32, på 10-årsdagen møtte 15 mann, og ikke spilte turneringspartier avdømte man på den måte at den spiller som hadde mødt frem flest ganger, vant partiet.

Mot århundretskiftet går det igjen opover, i 1902 har Selskapet 82 medlemmer, det innbyr mester Mieses til et besøk, og deltar 1899 i stiftelsen av Nordisk Sjakkforbund. I 1906 hadde Selskapet 3.—5. mai den tyske mester P. S. Leonhardt, en av datidens sterkeste spillere, som gjest. Han spilte en aften 6 blindpartier samtidig, hvorav han vant 3 og tapte ett. En passant kan det nevnes at samme år utkom første årgang av Norsk Skakkblad, utgitt av ingeniør J. Archer, som tilbød Selskapet å overta bladet. Men styret reflekterte av økonomiske grunner ikke på tilbudet. I 1914 tok Selskapet initiativet til dannelsen av Norsk Schakforbund. Fra nu av utover følger det med i tidens konjunktursvingninger, i 1917 er medlemstallet passert 100, og 1924 dreier det sig om 220. I 1919 mottok Selskapet et gavebrev på 50,000 kroner fra bankier Johs. G. Heftye, summen blev anvendt til opprettelsen av „Heftyes Fond“. Denne gave satte Selskapet i stand til å vekke Norsk Schakblad av dvale, det hadde nemlig gått inn etter 3 års levetid. Utgivelsen gikk i 1924 over på Norsk Schakforbunds hender, fire årganger kom på Christiania Schakselskaps forlag. 1925 blev Selskapets navn endret til Oslo Schakselskap. Selskapets vel største sjakkseir blev vunnet i triangelmatchen Kristiania—København—Stockholm $2\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$ 1922. Den var arrangert av „Aftenposten“, „Berlinske Tidende“ og „Svenska Dagbladet“. Trekkene sendtes telegrafisk, betenkningstiden var 24 timer pr. trekk, og den opsatte sølvpremie hadde en verdi av ca. 1000 kr. Selskapet representertes i de to partier mot Stockholm av H. G. Hansen, J. Lilja og G. Christiansen, som vant begge partier. De to partier mot København, spilt av L. Haasted, Hj. Andresen og Th. Olafsen, innbragte Selskapet en seir og et tap. I det der altså falt 3 point på Kristiania, fikk København $2\frac{1}{2}$ og Stockholm $\frac{1}{2}$.

Selskapets stifter og første formann var protokollfører Andr. Aarøe, formann 1884—86 og 1889—95. De andre formenn har vært: Bankier Heftye 1886—89, kaptein S. Vaage 1895—1903 og 1905—1911, stortingsstenograf E. Jürgens 1903—1905, Claus Petersen 1911—1912, kontorchef Jac. A. Brekke 1912—13, sekretær Hj. Andresen 1913—1917, grosserer F. Erdmann 1917—1921, direktør Karl Bay 1921—23, aktuar C. C. Christiansen 1923—24, direktør N. M. Nielsen 1924—25 og 1926—29, Lars Haasted 1925—26, kontorchef R. Eckblad 1929—32, overretssagfører H. Chr. Siebke 1932—33 og handelsskolebestyrer Anton Birkeland 1933—34.

7. Siciliansk.

Spilt i Christiania Schakselskabs vinterturnering 1905—06.

S. Vaage. O. Andresen.

1. e4 c5, 2. Sf3 Sc6, 3. Sc3 a6, 4. d4 cd, 5. S+d4 e6, 6. Lc4 Lc5, 7. Le3 Df6?, 8. S+e6! L+e3, 9. Sc7† Kd8, 10. fe Dh4†, 11. g3 Dh6, 12. S+a8 D+e3†, 13. De2 Da7, 14. Df2 D+a8, 15. L+f7 Sf6, 16. Sd5 S+d5, 17. L+d5 Se5, 18. Db6† Ke7, 19. 0—0 Db8, 20. Tf4 h5, 21. Taf1 Th6, 22. Tf7† S+f7, 23. T+f7† Ke8, 24. Tf8! Ke7, 25. Dd8† Kd6, 26. D+c8 Da7†, 27. Kg2 h4, 28. D+b7 De3, 29. D+a6† Ke7, 30. Tf7† Kd8, 31. Da8† Kc7, 32. Db7† Kd6, 33. D+d7† Opgitt.

8. Dronninggambit.

Spilt i Christiania Schakselskab 3. mai 1907.

O. Smedal. P. S. Leonhardt (4 partier samtidig).

1. d4 d5, 2. c4 e6, 3. Sc3 Sf6, 4. Lg5 Le7, 5. e3 0—0, 6. Dc2 Se4, 7. S+e4 de, 8. L+e7 D+e7, 9. Se2 e5, 10. Sc3 ed, 11. ed e3?, 12. 0=0 ef, 13. D+f2 Dg5†, 14. Kb1 Lf5†, 15. Kal Sc6, 16. Ld3 L+d3, 17. T+d3 Tfe8, 18. Sd5 Te6, 19. Tf1 Tf8, 20. Tg3 Dd8, 21. Sf4 Tf6, 22. d5 Se5, 23. T+g7† K+g7, 24. Sh5† Kh8, 25. S+f6 Sg6, 26. h4 c6, 27. h5 cd, 28. cd Dd6, 29. hg fg, 30. Dd4 Opgitt.

9. Dronninggambit.

Spilt i triangelmatchen Kristiania—København—Stockholm 1922.

Hvit: Stockholm: Ludvik Collijn, E. Jacobsson, Anton Olsson.

Svart: Oslo: H. G. Hansen, J. Lilja, G. Christiansen.

1. d4 d5, 2. c4 e6, 3. Sc3 c6.

Dette gamle forsvar har i lang tid vært ansett som dårlig før svart. Især har Dr. Tarrasch sterkt dadlet denne spillemåte. Han innførte i stedet c7—c5. Det har imidlertid vist sig at også dette trekk har sine store mangler. I den senere tid har derfor mange stormestre gjenoptatt den gamle spillemåte c7—c6, som gir svart en noe trang men temmelig fass stilling. 4. Sf3 Lb4.

Svart, som ikke ønsker å følge de kjente optrukkede stier, som alle fører inn i trange og vanskelige varianter, forsøker med dette trekk en ny vei. Trekket har meget for sig. For det første utvikles en officer, for det annet bindes en av motstanderen utviklet brikke, og for det tredje forsinkes det trekket e2—e4, som i denne stilling vilde være av stor betydning for hvits utvikling.

5. Dc2 Sd7, 6. a3 L+c3†.

Har man sagt a, får man også si b. Å trekke L tilbake vilde være meningsløst, og Da5, som tilsynelatende kan spilles, er ikke godt på grunn av Ld2 etterfulgt av Tc1 eller Td1.

7. bc.

Hvit ofrer en B, idet han mener å få full kompensasjon i sin stilling i centrum og en raskere utvikling med angrepsmuligheter. Han får dog ingen glede av dette trekk, og D+c3 hadde sikkert vært å foretrekke.

7. — dc, 8. e4 b5.

Konsekvent. Svart kan ikke tillate at hvit uten kamp for tilbake B. Dessuten har svart nu etablert en smukk B-majoritet på D-fløien som i et eventuelt sluttspill vil være av stor betydning.

9. Le2 Se7, 10. 0—0 f6!

Svart må være forberedt på å møte op i centrum.

11. Sh4 0—0, 12. f4 e5!, 13. de fe, 14. f5.

Hvit opnår intet med fe. Vilde nærmest vært til fordel for svart.

14. — Lb7, 15. Tb1.

Dette trekk er godt forsåvidt som svart

kun har ett svar, men når dette anvendes er trekket nytteløst og må nærmest betegnes som bortkastet tempo. Det trues med $L+c4\ddagger$. På denne direkte trusel har svart mange parader, men merkelig nok er bare en god, nemlig:

15. — Sc8!

Om nu 16. $L+c4$ bc, 17. $T+b7$ så følger Sc5, og hvit taper officer, da han ikke kan redde både Tb7 og Sh4. På det mer nærliggende 15. — Sb6 eller Sc5 kommer hvit i fordel med 16. Lg5 etterfulgt av f5-f6 etc.

16. Sf3 Db6 \ddagger , 17. Kh1 Sd6, 18. Sg5.

Det må hurtig gjøres noe for å få gardert Be4 som svart truer med å vinne.

18. — c5, 19. Lf3 Sf6, 20. Te1. Bonden er reddet.

20. — Lc8.

Dette tilsynelatende mystiske trekk trenger en forklaring. Svart kan intet opnå ved et direkte angrep på Be4, men av andre grunner er det ønskelig å få D plasert på c6. Dette kunde ikke skje straks, idet hvit da spiller Se6 etterfulgt av Le3, hvorefter svart ikke kan gardere Bc5.

Dessuten må svart være forberedt på å kunne fordrive den dominerende S på g5. Videre var trekket av stor betydning for å møte det angrep som hvit nu iverksetter, og som svart i sine analyser beregnet skulde komme.

21. h4 Dc6, 22. g4 h6!

Nu er stillingen blitt høist interessant og spendende. Skal hvit nu redde S, kommer svart i fordel. F.eks. 23. Sh3 h5!, 24. g5 Sf+e4, 25. L+e4 S+e4, 26. D+e4 D+e4, 27. T+e4 L+f5, 28. Sf2 Lg6!, 29. Kgl a6 osv. Svart har tre B mer, godt spill, og vinner dessuten tilbake den ofrede officer (ved T+f2 etterfulgt av L+e4).

23. Dg2!

Med dette trekk innleder hvit et meget interessant og livlig offerspill, fulgt av flere muligheter. Skal det dømmes etter partiets videre forløp, kan det neppe karakteriseres for korrekt; men det var allikevel hvits sterkeste fortsettelse i denne stilling, jvnf. foregående anm. Svart får nu riktignok materiell fordel, men et uhyre vanskelig spill, hvis forløp ikke er klart før 36. trekk.

25. — hg, 24. hg Kf7.

For å undgå alle vanskeligheter tilbyr

svart å gi officeren tilbake.

25. g6!

Atter meget sterkt spilt. På 25. gf følger Th8 \ddagger , 26. Kgl gf, og svart får et godt spill.

25. — Ke8!

I denne stilling, hvor et eneste tempo er avgjørende for seier eller nederlag vilde Ke7 vært dårlig, da hvit senere kunde komme til med avgjørende tempovinst å spille Lg5 \ddagger .

26. Lf4 Sd7.

Hvis nu K hadde stått på e7, vilde 27. Lg5 \ddagger kommet, og hvit kunde uten å ofre L fastholde angrepet.

27. Tbd1 Lb7, 28. Td5 ef.

Nu både kan og må Lf4 slæes, ellers følger L+e5 osv. med avgjørende angrep for hvit.

29. Ted1.

Om hvit nu hadde spilt 29. e4-e5, som ser plausibelt ut, vilde det ha opkommet flere morsomme varianter, alle til svarts fordel. F.eks. 29. e5 S+f5, 30. gf T+f5, 31. Ted1 Tb8, 32. T+d7 D+f3 eller 29. e4-e5 S+f5, 30. gf T+f5, 31. e6 T+d5, 32. ed \ddagger K+d7.

29. — D+d5!

Det er klart at hvis hvit uhindret hadde fått operere med sine 2 tårn på den åpne d-linje understøttet av sine andre officerer, kunde han hurtig ha avgjort partiet til sin fordel. Svart var naturligvis klar herover, og hadde med sine 2 sterkeste trekk forberedt dette motoffer, som bringer hvits angrep til å stagnere.

30. T+d5.

For hvits offer i 23. og 28. trekk har svart betalt med sitt D-offer i 29. trekk. Dette har åpenbart ikke vært etter hvits beregninger.

Han ser at 30. ed fører til et spill uten vinstmuligheter, og vil nu forsøke med et nytt offer å skape nye forviklinger som kan hende kunde gi anledning til å fiske i rørt vann.

30. — L+d5, 31. e5!

Med 31. ed vilde hvit ødelagt sin siste chance.

31. — L+f3.

Det enkleste og beste. Svart kunde også godt ha spilt 31. S+f5, men det vilde gitt hvit en del remis-chancer. Et eks. herpå er følgende: 31. — S+f5, 32. L+d5 Se3, 33. Lf7 \ddagger Ke7, 34. Dc6 Th8 \ddagger , 35. Kgl Th3, 36. Dd6 \ddagger Kd8, 37. e6 Tg3 \ddagger ,

NEUERSCHEINUNG! HANS KMOCH RUBINSTEIN! GEWINNT!

100 Glanzpartien
des großen Schachkünstlers

Biogr. Einleitung v. Dr. J. Hannak
Mit Titelbild und vielen Diagrammen

Preis elegant geb. M 6.- od. S 12.-
(einschließlich des Beitrages von
S 2.- für den Rubinsteinfonds)
Widmungsexemplar
M 10.- oder S 20.-

Zu beziehen durch:

NORSK SJAKKBLAD

TRONDHJEM

AUS »RUBINSTEIN GEWINNT!« :

Vorwort des Herausgebers

Ende 1932 eilte durch die Schachwelt der erschütternde Ruf, Großmeister Rubinstein — der eben sein 50 Lebensjahr vollendet hatte — befinde sich in ärgster Not. Weltkrise und ein tragisches persönliches Schicksal hatten hier ein trauriges Werk vollbracht. Die Kunde von Rubinsteins Notlage rüttelte das Gewissen der Schachwelt wach und alsobald wurde eine großzügige Hilfsaktion eingeleitet. Der Verlag der Wiener Schach-Zeitung schloß sich dieser Aktion durch Herausgabe des vorliegenden Buches in der Weise an, das ein beträchtlicher Teil des Verkaufspreises für Rubinstein bestimmt wurde.

Der Verlag war jedoch bemüht, nicht nur ein gutes Werk zu tun, sondern auch ein gutes Werk herauszubringen. Wegen Abfassung des Buches wurde daher mit verschiedenen bedeutenden Fachleuten Fühlung genommen und fiel schließlich die Wahl auf unseren bekannten Mitarbeiter Meister Hans Kmoch. Die biographische Einleitung wurde Herrn Schriftleiter Dr. Hannak übertragen, der sich um die Einleitung der Hilfsaktion sehr verdient gemacht hatte.

Mit Glückwünschen an Großmeister Rubinstein, mit dem Dank an alle genannten und ungenannten Helfer, sowie mit der Bitte um wohlwollende Beachtung übergeben wir dieses Buch der Oeffentlichkeit, hoffend, daß es bald in jeder Bücherei den würdigen Platz einnehmen werde.

Wien, im Dezember 1933.

Der Verlag der
Wiener Schach-Zeitung.

Vorwort zur Partiensammlung

Der Verlag der Wiener Schach-Zeitung beauftragte mich, 100 Partien Rubinsteins zu bearbeiten. Die Auswahl der Partien wurde mir anheimgestellt. Nach gründlicher Prüfung aller verfügbaren Quellen habe ich jene 100 Gewinnpartien des Großmeisters ausgewählt, die mir am geeignetsten schienen, sein Wirken zu beleuchten. Ich habe mich bemüht, möglichst gute und einheitliche Partien zu finden. Soweit ich feststellen konnte, befindet sich darunter eine einzige (gegen Spielmann aus Petersburg 1909), in der Rubinstein nachweisbar auf Verlust stand. Im allgemeinen sind es lauter tiefe und inhaltsreiche Partien. Einige leichtere, die ebenfalls aufgenommen wurden, kennzeichnen den scharfen Stil Rubinsteins in besonders leichtfaßlicher Weise und werden dem Geschmack der Menge wohl tun. Denn nicht jedermann hat Gelegenheit, sich in die letzten Geheimnisse des Schachspiels zu vertiefen.

Vom zeitlichen Standpunkt umfaßt die Sammlung alle Abschnitte der Laufbahn Rubinsteins, und habe ich tunlichst alle Veranstaltungen berücksichtigt, an denen der Meister teilnahm. Am stärksten ist das Turnier von Petersburg 1909 vertreten, denn nach meiner Ansicht erreichte Rubinstein damals den Höhepunkt seiner künstlerischen Größe. Hingegen mußten andere Turniere übergangen werden, da Rubinstein zeitweise, wie z. B. in Moskau 1925, sichtlich aus dem Gleichgewicht war.

Daß ich die Auswahl lediglich vom künstlerischen und nicht etwa vom Gesichtspunkt der Schadenfreude getroffen habe, ist wohl selbstverständlich.

Die Anmerkungen sind mein Eigenbau. Frühere Bearbeiter der einzelnen Partien habe ich nur dort angeführt, wo es sich um wertvolle Hinweise handelt, die sich nicht mit zwingender Notwendigkeit aus der Stellung ergeben.

Wien, im Mai 1933.

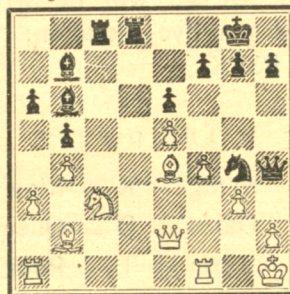
Hans Kmoch.

Partie Nr. 6. Damengambit.

Rotlewi.

Rubinstein.

Stellung nach dem 22. Zuge von Weiß:

22. Tc8×c3!!!

Eine wundervolle Kombination!

23. g3×h4

Alles andere führt ebenfalls zu raschem Untergang: I. 23. L×c3 L×e4† 24. D×e4 D×h2#. II. 23. L×b7 T×g3, 24. Tf3 (24. Lf3 S×h2!) T×f3, 25. L×f3 Sf2† 26. Kg1 (26. Kg2 Dh3† 27. Kg1 Se4† 28. Kh1 Sg3#) Se4†

27. Kf1 Sd2† 28. Kg2 S×f3, 29. D×f3 Td2† bzw. 29. K×f3 Dh5† usw.

23. Td8—d2!!!

Die bezaubernd schöne Pointe des Damenopfers!

24. De2×d2

Wieder gab es keine Möglichkeit zu längerem Widerstand: I. 24. D×g4 L×e4† 25. Tf3 T×f3. II. L×c3 T×e2 und die doppelte Mattdrohung T×h2# bzw. L×e4† entscheidet, III. L×b7 T×e2, 25. Lg2 Th3!! usw.

24. Lb7×e4†

25. Dd2—g2 Tc3—h3!!

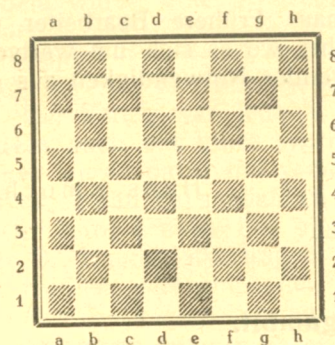
Nun folgt Matt in spätestens drei Zügen: 26. Tf3 (26. Tf2 L×f2) L×f3, 27. Ld4 L×d4 nebst T×h2#.

Weiß gab auf.

Das ist Rubinsteins „Unsterbliche Partie“.

La notation employée exclusivement dans cet oeuvre est la notation algébrique, dont les principes sont les suivants:

Chaque case de l'échiquier a toujours le même signe, le coup soit exécuté par les Blancs ou les Noirs. On commence avec le coin gauche des Blancs, nommé a1.

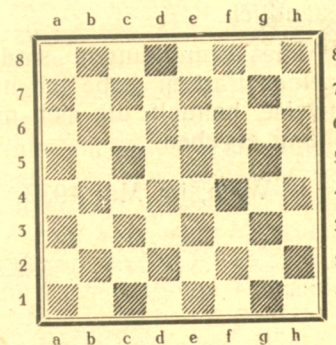
Pe: Tc4 comme trait blanc veut dire en notation descriptive; T4FD, comme trait noir: T5FD. Ou g6 veut dire en notation descriptive: P6CR, resp. P3CR.

Les pièces:

- König = K = Roi
- Dame = D = Dame
- Turm = T = Tour
- Läufer = L = Fou
- Springer = S = Cavalier
- Bauer = B = Pion
- Schach = † = Echec
- Matt = # = Mat
- × ou : = prend

The notation exclusively used in this work is the algebraic notation. The principles are as following:

Every case of the chess-board has ever the same sign, the move may be executed by White or Black. You begin with the left corner of White called a1.

Eg.: Tc4 as a white move will be written in the descriptive notation: R4QB, as a black move: R5QB. Or g6 will be written in the descriptive notation: P6KKt, resp. P3KKt.

The pieces:

- König = K = King
- Dame = D = Queen
- Turm = T = Rook
- Läufer = L = Bishop
- Springer = S = Knight
- Bauer = B = Pawn
- Schach = † = Check
- Matt = # = Mate
- 0-0 = Castling (Kings-Side)
- 0-0-0 = Castling (Queens-Side)
- × or : = takes

38. Kf2 S+g4†. Svart holder evig sjakk, da K ikke kan pasere d-linjen på gr. a. D-tap (Td3†).

32. D+f3.

Svart har nu betydelig materiell fordel, men det lurer ennå endel farer i de hvite bønder på K-fløien.

32. — Ke7, 33. Dd5 S+e5.

Det lønner sig å ofre en S på den farlige e-B.

34. De6† Kd8, 35. D+e5 Kd7, 36. D+g7† Kc6, 37. Kg2 a5, 38. Dh6 b4, 39. g7 Tfd8!, 40. a4.

Hvit kan ikke tillate at svart får utføre den med 39. trekk lagte plan, som går ut på å spille K inn mellom de svarte bønder og understøtte disses fremrykning. 40. — b3, 41. Kf3 b2, 42. Dh1 Te8!

Med dette og følgende trekk forklarer svart med få, men kraftige ord at hans stilling nu er overlegen, og at den svarte B på b2 er en farligere herre enn samtlige hvite bønder på K-fløien.

43. K+t4† Te4†!, 44. Kg5 Tb8, 45. Db1 Kd7!

Opgitt. I denne stilling har hvit ikke lenger noe rimelig trekk. På 46. D+b2 følger T+b2, 47. g8D T+g4†, 48. K+g4 Tg2† osv. På 46. f6 følger Ke6, og om nu: 47. D+b2 så Sf7†, 48. Kh4. (Om Kg6 følger T+g4†, og om Kh5, T+b2) T+g4 etc.

Anm. av H. G. Hansen i „Aftenposten“.

10. Dronningbondespill.

Spilt i Oslo Schakselskaps høstturnering den 9/10 1933.

T. Halvorsen. H. Kongshavn.

1. d4 d5, 2. Sf3 Sf6, 3. e3.

Ideen til denne variant, skriver Aljechin om dette rolige posisjonsspill, er å kunne beherske punktet e5, for etter å ha

besatt dette med en S å kunne innlede en kongeattakk. Imidlertid søker naturligvis svart på sin side å få initiativet og om mulig å kunne bruke sin D-L virksomt.

3. — e6, 4. Sbd2 Ld6, 5. Ld3 Sbd7, 6. 0-0 0-0, 7. e4 de, 8. S+e4 S+e4, 9. L+e4 Sf6, 10. Ld3 h6, 11. c4 c5, 12. dc L+c5, 13. De2 b6, 14. Lf4 Lb7, 15. Tad1 De7, 16. Se5 Tad8, 17. Sg4 S+g4, 18. D+g4 Df6, 19. Dg3 Ld4, 20. b3.

På 20. Ld6 hadde svart tenkt å spille 20. — T+d6, 21. D+d6 Le5, 22. Dd7 Df4, 23. f3 D+h2†, 24. Kf2 Dg3†, 25. Kgl Lf4, 26. Tde1 L+f5 osv.

20. — e5, 21. Le3 De6, 22. Le2 f5, 23. L+d4 ed, 24. Lf3 Le4, 25. Td2 Td7, 26. Dh3 Dd6, 27. Tfd1 d3, 28. L+e4 fe, 29. De3 Dg6, 30. Te1 Te8, 31. Td2—d1 Tde7, 32. Dd2 Df6, 33. Te3 Dd4, 34. Tde1 Te5, 35. Dd1 Tef8, 36. Dal D+a1?

Bedre var vel Dc5. Om så 37. b4 De7, 38. T+d3 ed, 39. T+e5 D+b4, (39. D+e5 D+e5, 40. T+e5 d2, 41. Td5 Te8).

37. T+a1 Tef5, 38. T+e4.

Bedre var vel 38. f3 ef, 39. T+d3 fg, 40. K+g2 Tf2†, 41. Kg3 Tb2. Hvit hadde vel her gode remisutsikter, men svart hadde allikevel det bedre spill.

38. — T+t2, 39. Te3 d2, 40. Tf3 Tf8+f3, 41. gf Te2, 42. Kf1 T+h2, 43. Td1 Kf7, 44. Kg1 Te2, 45. Kf1 Th2, 46. Kg1 Te2, 47. Kf1 Te1†, 48. T+e1 de†, 49. K+e1 Ke6, 50. Kf2 Ke5, 51. Ke3 g5, 52. Kd3 h5, 53. Ke3 h4, 54. a3 a5, 55. b4 a4, 56. Kf2 Kd4, 57. c5 bc, 58. b5 Kd5. Opgitt.

Korrespondanse-sjakk.

Til Norsk Sjakkblads 2. korrespondanse-turnering meldte der sig 10 deltagere, som blev delt i 2 grupper. I den kombinerte mester- og 1ste klasse spiller: 1. Olaf Hoff, Grimo, 2. Sverre Madsen, Fredriksstad, 3. E. Jürgens, Oslo, 4. Arne Iversen,

Sarpsborg, 5. Claus Nitter Stavanger. I 2den klasse: 1. E. Siewers Svendsen, Vik i Helgeland, 2. J. Kristiansen, Strømmen, 3. Johan Beck, Skibotn, 4. S. Crundvold, Svolve, 5. J. Grøn Lund, Oslo. Turneringen begynte i første halvdel av feb-

ruar. Der kan til enhver tid opsettes nye grupper, når et tilstrekkelig antall anmeldelser foreligger. Disse forhåndsmeldelser bør ikke medsendes startkontingen. Kontingenten må derimot sendes omgående på meddelelse om at en gruppe kan dannes. Forespørsler om turneringen må vedlegges svarporto. Forøvrig henvises til side 66 i Norsk Sjakkblad 1933. Vi har fra flere hold fått forespørsler som tyder på at der er interesse for en klubb- eller lag-korrespondanseturnering. Tydeligst kommer dette frem i et forslag fra en Oslo-abonnet, som forslår en slik turnering startet i klasse a, b og c med 8- eller 10-mannslag. Lagene, skriver han, bør kjempe først innen sin krets, og siden kan de seirende danne en turnering for hele landet om f.eks. et Norgesmesterskap. Dette forutsetter en almen tilslutning, som etter vår mening neppe vil opnås. Men fra dette forslag og helt å oppgi tanken er et stort sprang. „Katholischen Jungmännerverband Deutschlands“ har gående korrespondansemannskapsturneringer. Hvert mannskap dannes av 4 mann, hvorav hver spiller 2

Kloden rundt.

Sverige. I tiden 4.-12. februar spiltes i Göteborg en for de svenske farver meget ærefull match mellom mester A. Nimzowitsch og den unge Sveriges-mester og redaktør av „Tidskrift för Schack“ Gideon Ståhlberg, idet den siste vant med 5:3. Ståhlbergs navn er meget vel kjent også utenfor Skandinavien, således fra den utmerkede måte han ved første bord representerte svensk sjakk i Folkestone i fjor, og fra matchen mot Spielmann også i fjor, som han vant med 5:3. Av matchens 8 partier vant N. det 1. og 4. St. det 3. og 5.-7., mens det 2. og 8. blev remis.

11. Dronninnbondespill.

5. matchparti, spilt 8. febr.

Ståhlberg. Nimzowitsch.

1. d4 e6, 2. c4 Sf6, 3. Sc3 Lb4, 4. Db3 c5, 5. dc Sc6, 6. Sf3 Se4, 7. Ld2 S+c5, 8. Dc2 0-0, 9. a3 L+c3, 10. L+c3 a5, 11. g3 a4. I 3. matchparti spilte N. 11. — De7, hvorpå fulgte 12. Lg2 e5, 13. 0-0 a4, 14. Sd2 d6, 15. b4 ab, 16. S+b3 Le6, 17. Tfcl Sa4, 18. Lb4 Tfc8, 19. Dd2 Sc5, 20.

partier, et hvit, et svart, tilsammen 8 partier pr. lag sendt samlet på ett kort. Betenkningstid 7 dager. Opspart betenkningstid blir godskrevet. I mai 1933 hadde forbundet 17 slike mannskapsgrupper i spill med tilsammen 136 spillere. Fra nyttår i år har det samme forbund startet en ny turnering for klubber, hvor intet bestemt mannskap er stillet op, men klubben som sådan leder partiene. Til denne siste turnering hadde der meldt sig 52 klubber, og flere ventes. Der er 3 klasser. Første runde blir spilt i kretser på 4 klubber. Hver klubb spiller 4 partier (2 hvite, 2 svarte) mot hver av de andre klubber i kretsen. De seirende klubber skal så spille en finalrunde, hver innen sin klasse. I begge disse turneringer sendes hvert lag eller klubb trekkene for samtlige partier samlet på ett kort. Såfremt der er sympati for en slik lag- eller klubbturnering, skal Norsk Sjakkblad gjerne arrangere den. Men vi tør be innen neste nummer om uttalelser fra interessert hold om hvordan en sådan turnering her best kan arrangeres og hvorvidt der kan regnes med tilslutning.

L+c5 de, 21. e4 Ta4, 22. Ld5 Tcd8, 23. Dc2 Lh3, 24. S+c5! og hvits B-vinst var avgjørende.

12. Lg2 b6, 13. 0-0 Lb7, 14. Tad1 Sa5, 15. Lb4 Le4, 16. Dc3 Sab3, 17. Sd4! L+g2, 18. K+g2 Te8, 19. S+b3 S+b3, 20. Td6 Dc7, 21. Tfd1 Ted8, 22. Df3.

Truer med T+d7 og er samtidig innledning til et K-angrep.

22. — Tab8, 23. Dg4 f6, 24. Lc3 Kh8, 25. Dh4.

Hvits effektive blokade av svarts D-fløi gjør angrepet uimotstælig. Nu truer L+f6 og på gf, D+f6! Kg8, Td4! etterfulgt av Tg4.

25. — e5, 26. T+f6! gf.

Bedre var 26. — d6, men også på det var hvits stilling lett vunnet.

27. D+f6! Kg8, 28. Td6!

På 28. L+e5 kan svart med Dc6! avverge angrepet.

28. — Tf8, 29. D+e5 T+f2!

Et siste fortvilet forsøk.

30. Kg1.

Dersom T slås, følger Dc5!

30. — Kf7, 31. Tf6! Opgitt.

Anm. efter „Stockholms-Tidningen“.

Umiddelbart efter at matchen med Ståhlberg var avsluttet reiste Nimzowitsch til Stockholm, hvor der den 16/2 startedes en mindre 2-rundig turnering med 5 deltagere. Heller ikke i denne turnering formådde Nimzowitsch å belegge førstepladsen, hvad Erik Lundin opnådde med sine 7 1/2 point tett fulgt av Nimzowitsch med 7 og Gösta Stoltz med 6 1/2. Med lengere avstand fulgte så Danielsson 4 1/2, Bergqvist 3 og Dahlqvist 1 1/2. Lundin spilte alle sine partier i første omgang til vinst, men tapte i 2. mot Nimz. og Stoltz. Nimz. tapte mot Lundin og Stoltz.

12. Uregelmessig.

Nimzowitsch. Lundin.

Spil i 1. runde lørdag 24/2.

1. Sf3 d5, 2. b3 Sf6, 3. Lb2 e6, 4. e3 Sbd7, 5. c4 c6, 6. Sc3 Ld6, 7. Dc2 0-0, 8. Tc1 Te8, 9. Le2 dc, 10. L+c4 Da5, 11. Se4 Le7, 12. Sfg5 S+e4, 13. S+e4 b5, 14. L+e6! fe, 15. D+c6 Tb8, 16. D+e6! Kf8, 17. Sd6 L+d6, 18. D+d6! Kg8, 19. Dg3? Te7, 20. Ld4 La6, 21. 0-0 b4, 22. Tc5 Dd8, 23. Tg5 Df8, 24. Tc1 h6, 25. Tg6 Ld3, 26. T+h6 Tc8, 27. Thc6 T+c6, 28. T+c6 a5, 29. Dd6 Tf7, 30. Dd5 Da8, 31. Td6 Dc8, 32. h3 Dc1!, 33. Kh2 Dc7!, 34. Kg1 Le4, 35. De6 Sf8!, 36. De5 Sg6, 37. Dg3? Sf4!, 38. ef D+d6, 39. Le3 Dg6!, 40. D+g6 L+g6, 41. Opgitt.

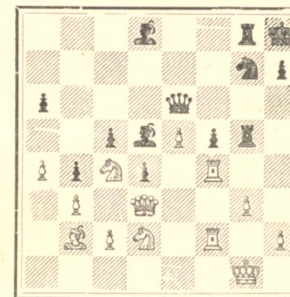
Tyskland. Den 17. februar døde Dr. S. Tarrasch på Schwabinger sykehus i München efter et åtte dagers sykeleie som følge av en lungebetendelse. Født 5. mars 1862 var han nær 72 år. Skjønt han siden verdenskrigens utbrudd kun undertagelsesvis deltok i større turneringer, er hans navn like levende blant oss takket være hans sjakkbøker. Hans glossator-kunst var preget av den samme logikk og eleganse som hans spill, vel til tider vidtløftig, men oftest skarp og rammende. Så sent som i 1931 utgav han sin meget instruktive „Das Schachspiel“, som finnes omtalt på et annet sted i dette nummer. Og som godt og vel 70-åring be-

gynte han med ungdommelig iver utgivelsen av „Tarraschs Schachzeitung“, vårt originaleste og mest målbeviste sjakktid-

skrift, helt båret og gjennomglødet som det var av hans sjakkentusiasme. „Jeg må inderlig beklage den som ikke har lært sjakkspillet å kjenne“, skriver han i forordet til Das Schachspiel, „omtrent som jeg beklager den som ikke har lært kjærligheten å kjenne“.

Sluttspill 1. (Antagelig spilt 1895).

Hvit: Dr. Tarrasch. Svart: Walbrodt.

1. Sd6 D+e5, 2. S+f5 Sh5!, 3. T+d4 S+g3, 4. S+g3 T+g3!, 5. hg T+g3!, 6. Kf1 T+d3, 7. Tg4!! Opgitt.

13. Falkbergambit.

R. Spielmann. Dr. Tarrasch.

Spilt i Mährisch-Ostrau 1933.

1. e4 e5, 2. f4 d5, 3. ed e4, 4. d3 Sf6, 5. de S+e4, 6. Sf3 Lc5, 7. De2 Lf5!, 8. g4? 0-0!, 9. gf

Te8, 10. Lg2 Sf2, 11. Se5 S+h1, 12. L+h1 Sd7, 13. Sc3 f6, 14. Se4 fe, 15. S+c5 S+c5, 16. fe Dh4†, 17. Kf1 Tf8, 18. Kg1 Dd4†,

Litteratur.

Aarsskrift for Dansk Skakproblem Klub 1933. Det annet årsskrift som denne levedyktige klubb utsender (klubben teler ca. 80 medlemmer), er rikholdigere og mere gedigent enn det første som kom ut ifjor. Det inneholder beretning om klubbens virksomhet i 1933. Poul Hage har en utmerket artikkel om „Problemeideer i det praktiske Spil“. Noget for våre turneringsspillere.

„De viktigste Opgaveteoretiske Udtryk“ heter en fleresidig alfabetisk ordnet samling av de uttrykk som brukes når man betegner en opgaves idé, tema eller karakter. Denne samling er på en kortfattet og lettforståelig måte besørget av R. Hannemann, og er illustreret med mange oppgaver.

En sådan samling av oppgaveteoretiske uttrykk trenger enhver oppgaveforfatter. Årsskriftet anbefales våre sjakkspillere. Prisen er d. kr. 2.50, portofritt tilsendt ved forutbetaling til Karl Ruben, Vodroffsvei 3, København V, postgiro nr. 28 734.

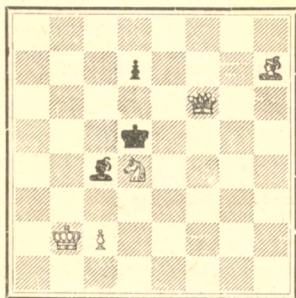
Th. C. H.

Opgaver.

Bedømmelsen av 3-trekkerne i 1934:

Aug. Jensen, Notodden.

Premiert som beste 3-trekker i Norsk Sjakkblad 1933.

Matt i 2 trekk.

Av de 35 i året 1933 offentliggjorte 3-trekkerne tilkjennes ovenstående premien

19. Le3 D+e5, 20. Te1 Sd7, 21. De4 Kh8, 22. Le4 Tae8, 23. Ld4 Df4, 24. Te2 Sf6, 25. L+f6 gf, 26. h3 Tg8†, 27. Opgitt.

Dr. Tarrasch: Das Schachspiel, Systematisches Lehrbuch für Anfänger und Geübte. Berlin 1931, Deutsche Buch-Gemeinschaft. 483 sider 13×19 med 333 diagrammer. Pris Mk 4.70 innb. Regelen er at nybegynneren blir satt overfor et brett med alle brikke e i utgangsstilling. Nei, sier Dr. Tarrasch, jeg gir dig det gode råd å vente med det der, å spille partier i begynnerstadiet er den sikre vei til tullspill. Og så gjennomgår han først begynnelsesgrunnene på 47 sider, fortsetter på de neste 64 med sluttspillet, gjennomtråler på de følgende 184 sider midtspillet med dets kombinasjoner, angrep og utnyttelse av feil, for på side 311 å ta fatt på åpningen. Her gjennomgår han først spillets teori, prinsippene for spillets gang og den almindelige åpningslære, og derpå følger så den spesielle åpningslære, hvor de almindeligst kjente åpnings idé blir klarlagt. Boken avsluttes med 7 grundig glosserte mesterpartier. Det er boken for den som vil tilegne sig sjakken ved en mesterlærer.

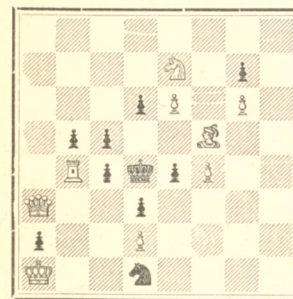
som beste oppgave. Oppgaven inneholder to nydelige ekkovarianter, alle rene og økonomiske, dessuten har oppgaven et utmerket førstetrek, en lett og behagelig stilling. Som nestbest anser vi nr. 55 av Eigil og J. P. Pedersen, som tilkjennes en „hederlig omtale“. Denne har også ekkovarianter, men av mere almindelig karakter, i flere av de øvrige varianter inntar dog den hvite springer en passiv rolle. Som gode oppgaver fremheves videre: nr. 166 av Fjeld med sine fine stille varianter, nr. 122 av Kubbel med litt tung stilling, nr. 121 av Bixi, desverre kort trusel, nr. 193 av Fjeld, denne er dog vistnok før offentliggjort i „Il Problema“ 1933, samt nr. 200 av Metzener. En frist av 2 måneder fra dette nr.s utgivelse settes for mulige innsigelser mot den premierte opgaves originalitet eller korekthet. Th. C. H.

Fra nr. 1 i år har det lykkedes oss å få en fortreffelig medarbeider i herr Alfred Karlstrøm, Rindal, som vil gjennomgå de innsendte problemer med hensyn til biløselighet og korekthet.

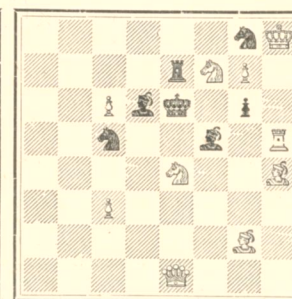
Løsninger: Nr. 45(Scheel): 1. Lg2 ♞, 2. L+e4 Sf5, 3. Lf3 matt: 1. - S+g2, 2. Df5†: 1. - d2, 2. Df6. Nr. 55(E. og J. P. Pedersen): 1. Db2 (trusel 2. De5†, 3. Lb5 matt) Kc4, 2. Lb5†, 3. De5; 1. - K+L, 2. Dd4†, 3. Ld7; 1. - cd, 2. Sb6, 3. Df2 eller 3. Ld7; 1. - c6, 2. L+f7†, 3. Dd4; 1. - c5, 2. Sc7†, 3. Dh2 eller Lb5. Nr. 56(Eriksen og Andersen): 1. - Le4 (trusel 2. Te7†) Ke5, 2. Sg4†; 1. f5 d6, 2. Ld5†; 1. - Sf5, 2. Ld5†. Nr. 69(Karlstrøm): 1. Ke2! d5, 2. Sd7†; 1. - Sf7†; 1. - c3, 2. Dg3†; 1. - g3, 2. Dc3†. Nr. 82(Jenssen): 1. De7 d6, 2. Dg5† K+S, 3. c3(Ekko)1. - Ld3, 2. Lg8† K+S, 3. c3(Ekko); 1. - K+S, 2. c3† Kd5, 3. Le4; 1. - L ♞, 2. Kc3 e6, 3. Dg5. Nr. 98(Fjeld): 1. Tc6 Lb1, 2. T+b6; 1. - Lb3, 2. D+b3; 1. - Lc4, 2. T+c4; 1. - L ♞, 2. Tc2. Nr. 121(Bixi): 1. Df5! (truer 2. Df5 matt) overgang fra trusel til trekkstvang! c1S, 2. Lc4! K+c4, g4, h4, S ♞, 3. De4, Df4; Dg4, Dd3; 1. - c4, 2. Df2† K+d5, 3. Lg2; 2. - Ke4, 3. Sc3; 1. - K+d5, 2. Df3† Kd4, 3. Dd3. Nr. 122(Kubbel): 1. Ke7 (truer 2. Df6†) Dh1+c6, 2. d4†, 3. f3; 1. - Lg6, 2. f4†, 3. d3; 1. - Dd5, 2. Df6†, 3. f3†; 1. - Df3, 2. e2+f3 Lg6, 3. d4; 1. - Ke4, 2. Df6; 1. - f5, 2. fg! Om 1. f4† Ke4, 2. Df6 T+e2! Om 1. d4† Ke4, 2. Df6(g5) Ta5! Nr. 123(Salardini): 1. Tf6 truer, 2. Tf3† S+f3, 3. D+e2; 1. - Kd4, 2. e7 ♞, 3. Td6; 2. Le4†, 3. Tf3; 1. - L+b3, 2. Tf3† Ke4, 3. e7. Nr. 130(Metzener): 1. Tc1 (trekkstvang) Sf4, 2. Sd4 cd, 3. ed; 1. - Sf6, 2. Sd6 cd, 3. L+d6; 1. - cb, 2. Ld5 osv.; 1. - La8, 2. Sa3 osv.; 1. - Lc8, 2. Ld5 osv. Nr. 131(Karlstrøm):

1. Sc6 Ke4, 2. d3†; 1. - K+c4, 2. d4; 1. - d4, 2. Sa7; 1. - c4, 2. f3. Nr. 133(Bowater): 1. Td3 ed†, 2. Ke3 etc.; 1. - ef†, 2. Tf3† etc.; 1. - Kf4, 2. Lg3† etc.; 1. - d4, 2. S+d4† etc. Nr. 134(Eliassen): 1. Th8-a8 La6, 2. Ta8-g8. Nr. 135(Smutny): 1. Da7 etc. Nr. 141(Reichert): 1. Sg4 Kc4, 2. Lc2, 3. Se3; 1. - Ke4, 2. Le2, 3. Sf6; 3. Sd3; 1. - f5, 2. Se5†, 3. Lf3. Nr. 162(Ødegård): 1. Lc7 Kd4, 2. De2; 1. - Kc5, De4. Nr. 163(Loot): 1. Le3 Kd5, 2. Tb3. Nr. 164(Lebedeff): 1. De1 (truer 2. Le4, 3. Db4) K+d5, 2. De6† K+e6, 3. Lg8; 2. - K+c6, 3. Le4; 1. - L+c6, 2. De2† K+d5, 3. Da2; 2. - Kb3, 3. Dd3; 2. - Kc3 3. Dd3 (c2); 1. - d3, 2. Db4†. Nr. 165(Fux): 1. d6 (h+g4) (truer 2. d5†) Sf2, 2. Dc6†; 1. - g5, 2. S+d7. Nr. 166(Fjeld) med hvit Sh4: 1. Sf3 (truer 2. S+e5) Tb2, 2. L+e5; 1. - T+c2, 2. S+g5; 1. - Td2, 2. Lg5. Nr. 186(Rautanen): 1. Te4 K+e4, 2. De3† Kd5, 3. D+e5; 1. - K+d6, 2. D+b6† Ke7, 3. Df6; 1. - L+h8, 2. c4† K+e4, 3. De3; 1. - Ke6, 2. T+e5† Kf7, 3. Df1. Nr. 187(Reichert): 1. Kb6 Kd3, 2. Lc1, 3. Lf5; 1. - Kf3, 2. Lg1, 3. Ld5; 1. - Ke5, 2. Ld4†, 3. Lc5. Nr. 188(Reichert): 1. f4 Kf6, 2. Te5 c5, 3. g5; 1. - Kd6, 2. Sc5, 3. Td7; 1. - c5, 2. Sc3, 3. Ta6. Nr. 189(Salardini): 1. Db1 (truer 2. D+b5 matt) Tb4, 2. D+g6 ♞, 3. Le7; 2. - Ld6, 3. Sa7; 2. - Lc5, 3. S+e5 osv.; 1. - b4, 2. Dc2† osv.; 1. - Lb4, 2. Le7 osv. Nr. 190(Salardini): 1. Le2 Ke4, 2. Lf3† Kf5, 3. Sd4; 1. - Ke6, 2. Lf3 osv.; 1. - e5, 2. Td3† osv. Nr. 191(Willadsen): 1. Df3 Ka5, 2. Sc4; 1. - K+b5, 2. Lc4† osv. Nr. 192(Billik): 1. Lc6! K+e5, 2. K+g4 K f6, 3. Sd5; 2. - Kd6, 3. Sb5; 2. - Kd4, 3. Sd1; 1. - Kg5, 2. Se4† Kf5, 3. Tf1; 2. - Kh5 (h6), 3. Th1. Nr. 193(Fjeld): 1. Dh8 Ta2, 2. D+e5†, 1. - Ta3, 2. Th1†; 1. - Lc1, 2. Tg2; 1. -

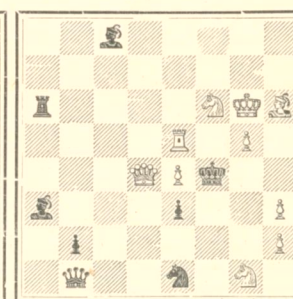
13. Fritz Hovestadt, G. Buer, 14. A. Karlstrøm, Rindal. 15. Willy May, Mannheim. (Tyskland). Original nr. 703. Original tilegnet Olav R. Oversand. (Tyskland). Original nr. 418.

Matt i 2 trekk.

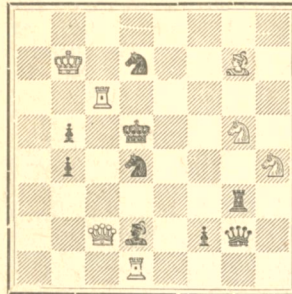

Matt i 2 trekk.

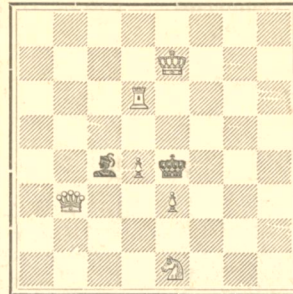

Matt i 2 trekk.

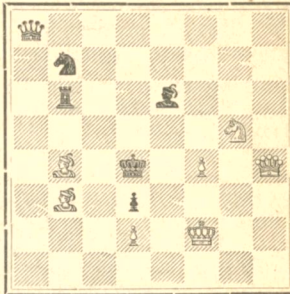
16. H. Mehner, Mannheim, 17. Rolf Meitzner (17 år) 18. Eigil Pedersen (16 år)
(Tyskland). Original. Moss. Original. Aarhus (Danmark). Versjon.

Matt i 2 trekk.

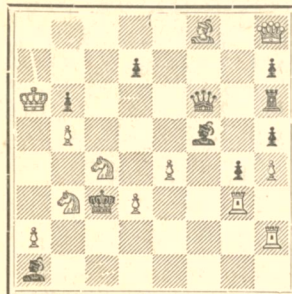

Matt i 2 trekk.

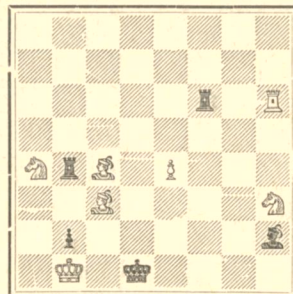

Matt i 2 trekk.

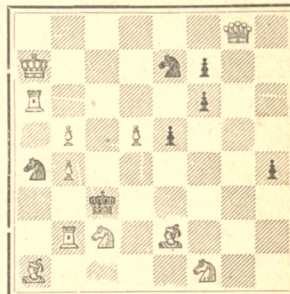
19. I. H. Persson, Malung. 20. W. Reichert, Esslingen. 21. R. Rindøien, Rindal.
Original. Original. Original.

Matt i 2 trekk.

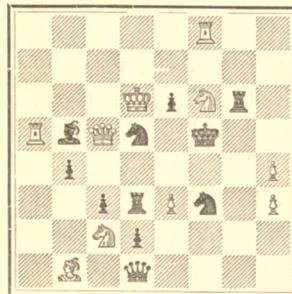

Matt i 2 trekk.

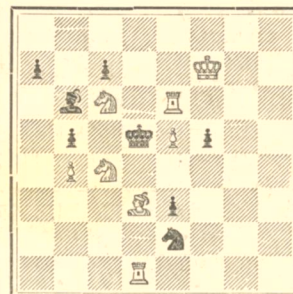

Matt i 2 trekk.

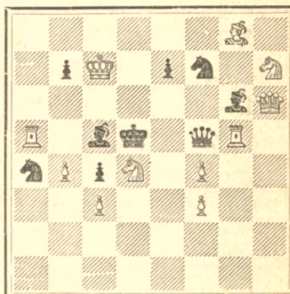
22. Erio Salardini, Vezzola. 23. Felix Seidemann, Teplitz-Schönau. 24. Carl Åhs, Malmberget.
Original. Original. Original.

Matt i 2 trekk.

Matt i 2 trekk.

Matt i 2 trekk.

Sc6, d7, 2. Tf2. Nr. 194(A. N. Lebedeff):
1. Kb1 e4, 2. Sf4; 1. - f5, 2. Se5. Nr.
195 er gjentagelse av nr. 164. Nr. 196
(Loot): 1. Sc5-a6. 197(May): 1. Kg7. Nr.
198(Metzenauer): 1. Sd4 (truer 2. Tf5)
L+g6, 2. Da8 Sc6, 3. Dh8; 1. - hg, 2.
Dh1 Sf3, 3. Dh8; 1. - L+e3, 2. Tf5f;
1. - cd, 2. Lf6f. Nr. 199(Metzenauer):
1 Td1 (truer 2. Sc6f, 3. d6 matt). Nr.
200(Metzenauer): 1. La5 (truer 2. Sg5
Se1, 3. L+e1 matt) Sb4, 2. Sg7; 1. -
Tb4, 2. Ld8; 1. - f3, 2. S+f5f osv.

Norsk Sjakkblad, organ for Norsk Sjakkforbund, utkommer årlig med 10 nummer og koster fritt tilsent 2 kroner. Innsente bidrag må være redaksjonen ihende senest 15. for å bli med i månedsnummeret. Adressen er „Hølli“, Tyholtveien, Trondhjem.

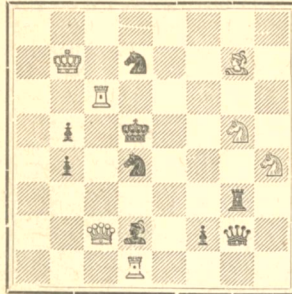
NORSK SJAKKFORBUND

(President: Direktør Olaf Smedal, Drammensveien 51, Oslo.)

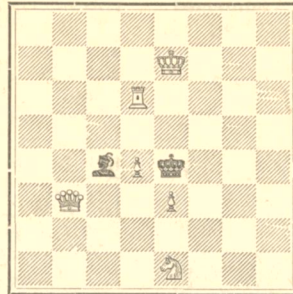
Tilsluttede klubber	Formann	Møter	Medlemmer
Bodø Sjakklag.....	Paul Berntsen	Tirsdag, fredag „Nordens Klippe“	
Drammens Arbeiderf. S.klb.	Hans Haraldseth		
Fredrikstad Schakselskap...	Holger Andreassen	Café „Metropol“	29
Hamar Sjakkklubb	K. J. Elfstedt.	Torsd. kl. 20-24, mand. 20-22. Kafé „Royal“	17
Larvik Schakkklub.....	Einar Michaelsen.....	Onsdag, Pensjon Farris.	20
Moss Sjakkklubb.....	E. A. Hulback.....	Onsdag, Moss Håndverkerforening.	
Namsos Sjakkklubb			
Oslo:			
Arb.sjakkklubb „Odin“	Rolf Heiestad	Onsd. fred. kl. 19-23.5 Kaffistova Stortorvet	
Sjakkklubn. „Stjernen“	Sig. Sørensen	Tirsd og Torsd. Kaffistova, O. Ryes. pl. 8	45
Sjakklaget for Landsungdom	G. Vinje	Tirsdag, Torsd. Kaffistova, Stortorvet.	30
Oslo Schakselskap	A. Birkeland	Kronprinsensgt. 17IX Hver dag.	
Rjukan-Arb. Sjakkklubb	Sig. Sørensen	Torsdag, Folkets Hus sal A.	35
Sandefjord Sjakkklubb	Ottar Klavenes	Tirsdag og fredag Kafé Hygga	
Sarpsborg Sjakkklubb	Arne Hvidsten	Torsdag kl. 19.30 i „Matstova“ 2. etasje.	
Ski Sjakkelskap	Edv. Mathisen	Tirsdag, Samfundsbygningen.	
Tromsø Schak- & Bridgeklub	Halfd. D. Johansen	Onsdag og fredag. Grand Hotells Kafé.	
Trondhjem:			
Trondhjems Sjakkklubb	J. Alstadheim	Mandag og torsdag Funkiskafeen.	32
Arbeidernes Sjakkklubb	Leif Skogstad	Mandag og fredag Kaffesalongen	28
Sjakkklubben av 1926.....	L. Skillingsås.....	Mandag, Tirsd. Bristols kafe, Munkegaten.	
Tønsberg Sjakkklubb	E. Rojahn	Torsdag, Tbg. Håndverk- og Industrif.	20

2 kroner pr. år koster det å stå opført i klubbfortegnelsen. Alle klubber bør finnes i den.

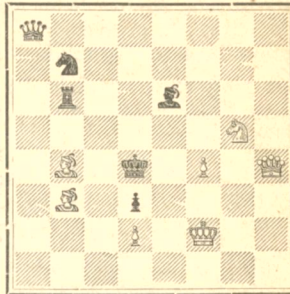
16 H. Mehner, Mannheim, 17. Rolf Meitzner (17 år) 18. Eigil Pedersen (16 år)
(Tyskland). Original. Moss. Original. Aarhus (Danmark). Versjon.

Matt i 2 trekk.

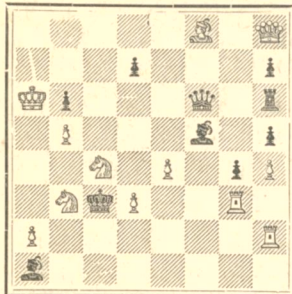

Matt i 2 trekk.

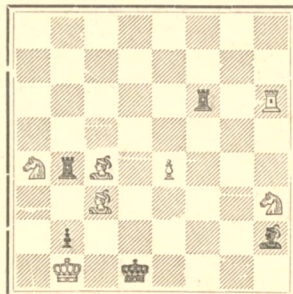

Matt i 2 trekk.

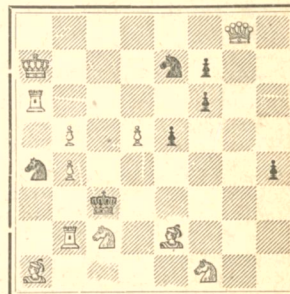
19. L. H. Persson, Malung. 20. W. Reichert, Esslingen. 21. R. Rindøien, Rindal.
Original. Original. Original.

Matt i 2 trekk.

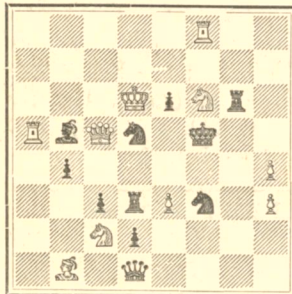

Matt i 2 trekk.

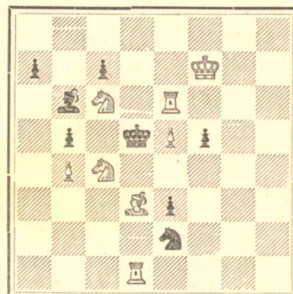

Matt i 2 trekk.

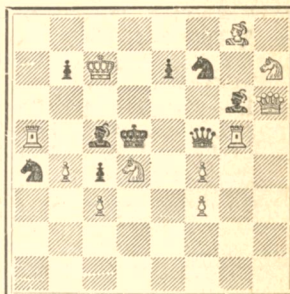
22. Erio Salardini, Vezzola. 23. Felix Seidemann, Teplitz-Schönau. 24. Carl Åhs, Malmberget.
Original. Original. Original.

Matt i 2 trekk.

Matt i 2 trekk.

Matt i 2 trekk.

Sc6, d7, 2. Tf2. Nr. 194(A. N. Lebedeff):
1. Kb1 e4, 2. Sf4; 1. - f5, 2. Se5. Nr.
195 er gjentagelse av nr. 164. Nr. 196
(Loot): 1. Sc5-a6. 197(May): 1. Kg7. Nr.
198(Metzenauer): 1. Sd4 (truer 2. Tf5)
L+g6, 2. Da8 Sc6, 3. Dh8; 1. - hg, 2.

Dh1 Sf3, 3. Dh8; 1. - L+e3, 2. Tf5+;
1. - cd, 2. Lf6+. Nr. 199(Metzenauer):
1 Td1 (truer 2. Sc6+, 3. d6 matt). Nr.
200(Metzenauer): 1. La5 (truer 2. Sg5
Se1, 3. L+e1 matt) Sb4, 2. Sg7; 1. -
Tb4, 2. Ld8; 1. - f3, 2. S+f5+ osv.

Norsk Sjakkblad, organ for Norsk Sjakkforbund, utkommer årlig med 10 nummer og koster fritt tilsent 2 kroner. Innsente bidrag må være redaksjonen ihende senest 15. for å bli med i månedsnummeret. Adressen er „Hølli“, Tyholtveien, Trondheim.

Lars Hanssen.